

Hüüdja

Jaanuvar 2017

Hääl

Jumala Sõna kuukiri

Sest vaata, tema on see,
kes valmistab mäed ja loob tuule,
kes ilmutab inimesele oma mõtteid,
kes teeb koidu ja pimeduse
ja kes kõnnib maa kõrgendikel –
Issand, vägede Jumal on tema nimi.

Am 4:13

Sinu teel võib olla suuri takistusi, mida sa ei suuda üksinda võita. Hea uudis on, et sa ei ole üksinda. Sinu poolel on universiumi kõige võimsam jõud. Kui Tema kõneleb, siis asjad juhtuvad.

Ära käi ringi heitunu ja ebakindlana. Aja selg sirgu ja pea püsti teades, et oled kõige kõrgema Jumala laps.

Jumal ütles, et Ta läheb sinu ees ja teeb su kõverad paigad sirgeks. See tähendab, et Ta kavatseb asju siluda. Ta teeb su elu kergemaks. Valmistu lõikuseks ja läbimurdeks. Sa saad sisenema nõ lihtsustamise võidmisesse.

Sulle kuulub vabadus. Sulle kuulub terviklikkus. Ära usu, et oled lõksus, et sa kunagi ei parane või midagi on liiga raske. See on uus päev. Orjuse ike on murtud ja sa saad endale uue ikke. Lihtsuse, vabaduse ja võidu ikke!

JOEL OSTEEN

SISU

G. Smith. HINGERAHU	
TINGIMUSED.....	3
R.Halko. ESIMESED PIISAD.....	6
T. Suonto. KUIDAS TEHA	
JUMALA TEGUSID.....	13
S. Blomster. MURDUMISEST.....	21
D. Hogan. PIDALITÕBISE IME..	27

Hüüdja Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 1 (340) 2017. Kahekümne
kaheksas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Hääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

JAANUAR

Nr 1(340)

2017

Hingerahu tingimused

„Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise!” Mt 11:28

Need sõnad pole olnud kunagi nii tõesed kui tänapäeval ja kui keegi lugejatest tahab neid proovida, saab ta selle õnnistuse, mille Jeesus Kristus nende kaudu töötab.

Seda hinge hingamist, millest ta siin räägib, võidakse kogeda ja tunda ainult nii, et oleme südameosaduses Kristuse Jeesusega. Sina võid teda vaadelda, võid teda igatseda, võid nõustuda kõigi tema eesmärkidega; sa võid uskuda kõike, mida tema kohta on öeldud. Ometi ei saa sa hingamist oma hingele enne, kui langed tema jalgade ette ja sinu salajased patud

eemaldatakse su südametroonilt ning Kristus saab sinu Päästjaks ja Issandaks.

Olen teekonnal kohanud palju inimesi, kellel on olnud palju suurem soov saada hingamine oma hingele ning kogeda neid meeldivaid tundeid, rõõmu ja rahu, kui et anda Issandale koht oma südametroonil, mis talle õiguspäraselt kuulub. See on kaasaegse koguduse needus. Inimesed sooviksid meelsamine hüüda rõõmust, kui teha seda, mis on õige.

Kristlus pole üksnes rahu, hingamine või meelelahutus. Kristlus ei ole üksnes õnnetunded, hüüdmine või koosolekute külastamine, nii et kingad ära kuluvad. Kristlus on palju enam kui see.

"Jumala riik ei ole ju söömine ega joomine, vaid õigus ja rahu ja rõõm Pühas Vaimus."

Õigus eelneb rahule ja rõõmule. On olemas midagi, mis on praem kui usupidustused, parem kui laulmine, parem kui ohverdamine misjonitööle, isegi parem kui Issanda armulauast osavõtt. See on sõnakuulelikkus Issanda tahtele. *"Vaata, sõnakuulmine on parem kui tapaohver, tähelepanu parem kui jäärade rasv."*

See kõlab vanatestamentlikult, kuid mina olen pöördunud vana evangeeliumi kaudu. Olen piisavalt vanaaegne uskumaks, et ainus tee pääseda õigesse suhtesse Jumalaga on anda patule õige nimi ja selle õige koht ning anda Kristusele see koht, mis temale õigusparaselt kuulub.

Alusta õigusega! Rahu ja rõõm tulevad siis oma järjekorras. Mured ja rahutus lõpevad ning rahu tulvab südamesse nagu jõgi. Sina ei ole päästetud seetõttu, et tunned ennast õnnelikuna ja võid hüüda halleluuja, vaid sa oled päästetud siis, kui oled and-

nud oma südame Jeesusele ja lubanud tal saada kuningaks oma südametroomil, et ta saaks valitseda ja käskida sinu elus. Kui ta on saanud rahulolu, kui ta saab oma vaevasu ning saab „toidetud” sinu ja minuga kohtumisest, siis võime öelda, et oleme päästetud.

Ühel päeval tuli minu juurde keegi naine, kes ütles:

„Tahan saada rahu. Otsin hingamist oma hingele.”

Vastasin talle: ”Te otsite valet asja.”

Siis ta kordas seda Issanda töötust: *„Tulge minu juurde kõik ja mina annan teile hingamise.”*

„Just nii,” ütlesin mina, „kuid esmalt on öeldud „tulge” ja siis alles „hingamine”.” Sellega on sama nagu ühe teise kirjakohta: *„Mina olen tee, tõde ja elu.”*

On paljusid, kes tahavad elu, kuid hüppavad üle teest ja tõest. Aga enne, kui saame jõuda ellu, peab nõustume tee ja tõega.

Asu teele ja seisa silmitsi tõega. Siis saad osaks elu. Kui tahad saada rahu ja hin-

gamist, hingamist Jumalas, hingamist Kristuses, taevalikku hingamist, siis anna oma süda Jeesusele ilma tingimusteta. Ilma selleta pole mingit rahu ega hingamist. Kui pattu ei tunnistata ega hüljata, saadakse vaid vale rahu. Kui seda ei tooda kuulutuses esile, siis vaid petetakse rahvast ja suigutatakse valerahusse.

Pole vältimatu, et pead tundma ennast õnnelikuna. Ei ole vältimatu, et tunned ennast rahulolevalt või et oleksid alati päikesepaistes. Kuid on tingimata vajalik, et sa annad Jumalale selle koha oma südames, mille ta peab saama ja kus ta saab üksi valitseda.

Ja usu mind, vend ja õde: su hing ei saa kunagi tõelist rahu enne, kui su salajane patt tuleb päevavalgele, saab tunnistatud ja andeks antud. Jumal teab seda täielikult, kuigi sina püüad seda peita ja sa tead hästi, millest käib jutt.

Püüdes võita hingi Issandale, olen märganud, et

inimesi ei takista üldiselt Issanda osaduses olemast see, et tal oleks palju erinevaid patte, vaid see, et tema elu kontrollib teatud mingi patt. Olgu pealegi, et teisi patte võib olla suur hulk, kuid kui see üks patt saab eemaldatud kahetsuse ja meeleparanduse kaudu, siis lähevad ka teised oma teed nagu peksasaanud koerad. Peamiselt on üks eriline patt, mingi orjastav patt, mis hoiab Jumalat hingest väljaspool ning põhjustab rahutust ja needust.

Ära räägi rahust ja rõõmust enne, kui see patt on eemaldatud. Kui see toimub, siis võid oodata rahu ja hingamist, mitte enne. Olgu see kas joomine, kergemeelsed himud või uhkus. Piibel räägib uhkusest rohkem kui joomarlusest. Mõni uhkustab oma kauni välimuse pärast, mõni hea ühiskondliku positsiooni tõttu, keegi uhkustab vaimuandide pärast ja see ongi kõige salakavalam uhkus.

GIPSY SMITH

Esimesed piisad

Martti Ojarese intervjuu Riikka Halkoga

MO: Tere tulemast Ärkamisliikumiste sarja teise saatesse, milles on meile tuttav külaline Riikka Halko. Sa oled juba õpetanud seitsmes saates ja oled jutlustanud Püha Vaimu õhtul. Selles saates räägime ärkamisliikumisest Soomes. Alustame sellest, mis on ärkamine.

RH: Minu arusaam ärkamisest on see, et Jeesus Kristus saadab oma Vaimu ja inimeste süda muutub. Pöörduetakse tagasi Jumala sõna juurde, Jeesuse isandlikkus taastatakse koguduses ja Jumala au saab sellele kuuluvale kohale. Usklikud ärkavad unesundist, kus on istunud aastakümneid ja oodatud, et keegi teine teeb midagi. Jeesus tahab meie südames süüdata tule evangeeliumi jaoks.

MO: Mis mõjutab unesundisse sattumist? See on inimesele loomuomane, kuigi on olemas Piibel, piibliuuri- ja piibliõpetajaid, ometi ei pääse see esile.

RH: Minu isiklik otsekohene seisukoht on selline, mille olen saanud Jumala eesuurides, et Soomes on kuulutatud vale evangeeliumi ja vale armu ning samuti on antud vale pilt Jeesusest. See on teistsugune Jeesus kui Piiblis.

Mõtleme inimestele, kelle südamed on kuivad ning kes tegelikult ja tõeliselt ei tunne Jeesust. Ma ei taha kedagi süüdistada, aga kui Jeesust ei tunta ega elata tema läheduses, kui südames ei ole tulist pühendunud armastust Jeesuse vastu ega sügavat tahet evangeeliumi edasi viimiseks; siis kui sellised kuivad südamed õpetavad, jutlustavad ja loevad piiblitekste ning peavad koosolekuid, siis saabub sinna religioossus.

Kuna südames puudub armastus ja esineb üksnes kombekristlus, pannakse usklikud valekäskude, mitte Piibli käskude alla, ja see on juba suur segapudru. Aga kuivad südamed hüüavad ja kõige selle juures tõstetakse käed ülesse ja ülistatakse

Jumalat, kuna ka teised teevad nii. Õpetuses tuleb tagasi pöörduda Jumala sõna juurde.

MO: Piiblis öeldakse, et Jumal süüdistab preestreid. Kui Jumala preestritel ja pastoritel on selline õige hoiak Jeesuse suhtes, millest sa rääkisid, ja armastussuhe temaga, kas see ei mõjuta siis rahvast koguduses samas suunas?

RH: Jeesus on nagu magnet. Kui seal, – kus kuulutatakse taevast tulnud evangeeliumi Jeesusest Kristusest, sellest, mis toimus Kolgata ristil ja Kolgata vere väest, kus kuulutatakse Jumala sõna tões ja nõuete kohaselt, et päästa, vabastada ja tervendada – tuleb patune Jeesuse juurde, siis Jeesus tahab vabastada ja vägi on Kolgata veres.

MO: Seega peaks sõna olema väga ristikeskne.

RH: Jah. Kui ei kuulutata ristilöödud Kristust, vaid kuulutatakse teist evangeeliumi, milles puudub rist ja Kolgata veri, siis kuulutatakse vale evangeeliumi. Piibel ütleb, et selline kuulutaja olgu neetud. Tegelikult oli

olukord, milles mina kuulutasin sõna 20 aastat, kohutav. See tõi esile rohkem käänutatud kui neid, kes armastavad Jeesust.

MO: Nüüd selles uues mõistmises oleme hakanud nägema just sellel sügisel juba Hilja Aaltose oodatud esimesi vihmapiisku kohtades, kus sina oled kuulutanud, ja millest alates see toimub.

RH: See on väga huvitav. Mina vaid kuulutan ristilöödud Kristust, mida Jeesus käsib kuulutada. Ma ei ole kuulutanud iseennast ega teinud ennast suureks. Jumal on näinud seda ustavust, mille juurde peaks ristirahvas tagasi pöörduma, et kuulutada Jumalale, ja tema vastutab tagajärgede eest.

Läinud aasta oktoobris juhtus nii, et kui olime Turus Agape Südame koosolekul, ilmus minu ette Jeesus Kristus Pühas Vaimus. Kui ülistuslaul oli lõppenud, ütlesin: vaata Jeesus! Samas ma vajusin põrandale, kui ta pani oma käe minu pea peale, haavatud käe, kust Jeesuse veri ka tänapäeval voolab, milles on avatud allikas patu

vastu. Ta puudutas mu pead ja ma vajusin põrandale. Ta tegi minus midagi väga sügavat, kui ma nutsin 10-15 minutit enne jutlust põrandal.

Mu sõbrad esireas kogesid samuti Jumala väge ja pühadust ning tulid koos minuga sinna palvetama. Kui Jeesus puudutab, on selline võimas osadus, et sellest tulid ka teised osa saama ning tõid sinna paberit. Ka tagumine rida koges Jumala väge. Keegi naine tõusis ja prohveteeris, et nüüd on taevas lahti, et Jumala vägi hakkab Soomes tegutsema. Jeesus Kristus saab austatud ja hakkab tegema imesid.

Kummaline, et kui järgmisel päeval olin Hurjalas, tunnistas Jumala Vaim ka seal, et siia on saadetud Jeesuse Kristuse poolt inimene ja nüüd tuleb Jumala sõna. Seal oli kogeda suurt Jumala pühadust, armastust ja osadust.

Alates sellest edasi igas kohas, kuhu ma lähen, kogevad inimesed Jumala ligiolu tõeliselt. Kogetakse Kristuse murdvat armastust, mis mur-

rab religioossuse ahelad ja völtsvagaduse. Inimesed pöörduvad nuttes ära oma surnud olukorrast ja hakkavad järgima Jeesust uuesti.

MO: Millistes paikades oled sa seejärel käinud, kus on samasugust juhtunud?

RH: Käisin Raumal, Poris, Hurjalas ja Tammelas. Hämeenlinnas ei ole pärast seda käinud aga Joensuu, Iisalmes, Jämsäs ja Härmäs, seal Yli-Vainio tänava kõrval.

MO: Kas seal oli samasugust liikumist, mida just kirjeldasid?

RH: Oli küll. Olukord on selline, et mina ei tee midagi ja mina ei ole midagi, vaid ma teen seda, mida Jeesus käsib. Kuulutan evangeeliumi ja elan selleks, et evangeelium läheb edasi. Jeesus saabub paigale ja teeb inimestele midagi ning inimesed saavad temaga kohtuda.

MO: Jäi meelde üks sündmus, kus ühe inimesega toimus Jeesuse kohaloleku ajal deemonlik ilming.

RH: Jeesus on tõde. Olime ühes paigas (üldiselt neid asju suurendatakse ja vahel ka vähendatakse), ja ma lihtsalt

räägin, mis tegelikult juhtus. Kui evangeeliumi kuulutatakse, langeb Jumala vägi saali, inimesed nutavad ja parandavad meelt juba jutluse käigus, saavad patutunnetuse ning otsustavad oma asjad lahendada. Aga nüüd juhtus nii.

Ma nägin vaimus, kuidas Jeesus käib piki vahekäiku lõpupalve ajal ja ma ütlesin palves, et Jeesus kõnnib keset vahekäiku. Samal hetkel keegi inimene, siis kui Jeesus tuli tema kohale, hakkas tõmblema, sülitama ja karjuma ning sisisema nagu madu. Siis Jumala vägi puudutas mind nii, et ma jooksin tema juurde, käsi välja sirutatud ja hüüdsin: „Jeesuse nimel, siin saalis ei manifesteeru, siin on rahu ja kord.”

See inimene nagu langes sinna lauale. Jumala Vaim armastas seda inimest. Ma võtsin temast kinni, tõstsin ta püsti, panin istuma toolile ja hüüdsin: „Jeesuse Kristuse nimel, välja! Siin ei manifesteeruta, siin valitseb kord.” Samal hetkel see inimene lõdvenes ja sellega kõik lõppes.

MO: Kui tuhandeid inimesi on koos ja midagi sellist ilmneb, siis kuidas peaks kuulutaja sellises olukorras käituma?

RH: Kui inimene on mingi pimeduse väe all, siis ei pea talle tähelepanu pöörama ega laskma tal teha oma tegevusi. Koguduses peab olema Kristuse meelevald ja korraldajad ning kohalviibivad usklikud peavad hoidma korda, et oleks rahu, nii nagu see taevas on. Mis tahes viisil tuleb see inimene panna vaikima ja kui Püha Vaim saab juhtida, siis see inimene vabastatakse. Ta kasutab selleks keda tahab, seda ei tee inimesed, vaid Jumala Vaim.

Teistel juhtudel võetakse inimesel kas või kätest ja jalgadest ning viiakse kõrvalruumi, kus tema eest palvetaakse. Koosolekul peab olema kord nii, nagu see on taevas. Vahel koosolekutes on niisugust liikumist, aga kui Jeesus on Rahuvürst, ta on nii väärikas ja Jumala sõna on püha ning Kõikväeline valvab seda kuulutust, siis pole ta kunagi planeerinud sellist show'd, kus ei ole rahu.

MO: Inimesed, kes Piiblit ei tunne ega pole armastussuhtes Jeesusega, kes on mingist väljastpoolt tulnud voolust haaratud, need kas tõmmatakse vooluga kaasa või lähevad maailma.

RH: Tuleb öelda seda, et Soomes on alanud ärkamine. Jeesus tuleb südamesse. Inimesed armuvad temasse ja hakkavad uurima sõna. Jeesusest saab inimestele Issand, nende südames süttib tuli ja nad hakkavad kuulutama evangeeliumi.

Imeliselt süttis tuli Joensuu inimestes, kes minu olid sinna kutsunud. Jeesus tuli kohale ja tervendas. Jeesus päästab, tervendab ja vabastab, toob inimesi pimedusest valgusesse. Ka täna toob Jeesus sõnatundmise, patutunnetuse ja õige armu olla nii, et ei pea elama lihas, et patt enam ei valitse, vaid valitseb Jeesus Kristus. Kolgata veri puhastab ka täna. Siis süttib Jumala tuli ja inimesed tõusevad pinkidest, kus nad on aastaid istunud.

Ma kuulen iga päev, kuidas 40-50 aastat usus olnud inimesed ütlevad: „Ma tahan

meelt parandada ja järgida Jeesust. Ma ei taha enam istuda, vaid võita hingi.”

Keegi võib öelda nii, et ma ärkasin täna nagu 30-aastasest ajupesust, mis oli mind pannud religioossuse alla. Nii-suguseid kommentaare tuleb sellest piirkonnast, kuhu ma kuulun.

Joensuu on inimesed ise hakanud pidama koosolekuid. Sain teada, et neil oli koosolek, kuhu Jumala Vaim tuli suure armastusega kohale samal viisil nagu siis, kui toimus ärkamine ja mina olin seal. Mina kuulutasin evangeeliumi, Jeesus tuli ja äratas nad ja nüüd nad kuulutavad ise evangeeliumi. Võidmine kuulutada tuli sellele, kes valiti sõna jagama. Inimesed pinkides nutsid ja armusid Jeesusesse.

Ütlesin, näete nüüd, et Riikkat ei ole sinna vaja, vaid Püha Vaimu. Neil on täiesti uus ind ja esimene armastus. Inimesed hakkavad uurima Jumala sõna ja Püha Vaim õpetab neid.

MO: Seal sai üks tüli kahe inimese vahel lepitatud.

RH: Joensuu saab üks-

meel sinna, kus oli kahe palverühma kahe inimese vahel tüli. Sellele koosolekule, kuhu mina läksin koos Jeesusega jutlustama, tuli ka see teine inimene, kelle selja Jeesus Kristus seal tervendas. Seal samas ta nuttis, tema süda murdus ning ta läks andeks paluma teiselt, kes oli minu sinna kutsunud. Nüüd nad palvetavad koos TV7 palverühmas. Jeesus ühendab, tervendab, vabastab ja päästab inimesi.

Soome kogudustes peab Jeesuse üliluslikkus saama taastatud, nii et tema otsustab asju, mitte inimesed. Need paljud inimekäsud, mis on koormaks pandud inimeste peale, tuleb pühkida välja ja religioossus ning võltskristlus visata prügikasti. Kui ei taha ülistada, võid ka istuda. Küll Jumal tunneb meie südameid. On vaja olla tõeline ja tunda sõna. Kolgata veri on olulise tähtsusega.

MO: Saab tõeks, et rõõm Issandas on meie tugevus ja olge tänulikud kõige eest – siis see rõõm hakkab välja pulbitsema.

RH: See on sõnades väljen-

damatu rõõm ja suurim rõõm on veel siis, kui keegi ründab. Ka mind solvatakse ja mõeldakse välja igasuguseid jutte ning osa on vägagi tõsised süüdistused, kus mõistad, et saatan püüab evangeeliumi peatada. Kristlase ainus eksisteerimise mõte peaks olema evangeeliumi edasi viimine, sest Jeesus on nii käskinud. Tuleb Jeesusele kuuletuda, sest tema on Issand.

Vahel ilmneb niisugusi rünnakuid, tagarääkimist ning kadestamist, kõike sellist, mis toimub lihas. Kahjuks on soomlaste vili rohkem lihalik, mitte armastus, rõõm, rahu ega pikkmeel, mis on Vaimu vili. Need rünnakud toovad mulle kõige rohkem rõõmu, sest siis saan ma palvetada selle inimese eest, kuna tema südames on viha ega tea ta ka ise, mis see on ja miks ta nii teeb.

Kui palun Jeesusel neid inimesi õnnistada, siis tuleb mu südamesse suur rõõm, rõõm Jeesusele kuuletumise. Näiteks kui on tagakius, ahistus ja muu taoline, siis täidab Jumal mind üleloomu-

liku rõõmuga, kui ma õnnistan neid inimesi ja palvetan nede eest, tehku nad mulle siis head või halba.

MO: Mulle tuli selline mõte, et Soomes on teatav õpetustülidekeskne religioosus, mis on väeta evangeelium, samuti nagu usk ilma tegudeta on surnud ja selle asemele saabub tülitsemise vaim.

RH: Nii nagu räägitud, ei ole Jeesus täiuslike klubi juht. Me oleme vaid väikesed inimesed, kellel on suur Jumal ja me ise ei saa kunagi suureks. Meie liha peab olema koos Kristusega Kolgatal risti löödud, et elada koos temaga. Patud, mis on piibellikud, me ei räägi inimkäskudest, tuleb kõrvale jätta. Kolgata veri puhastab, aga ootused täiuslikkusele toovad tüli ja pahandust ning hirmus on karistust. Siis hakatakse kividega loopima.

Jeesus tahab kohtuda inimesega isiklikult, nii et oleme riietatud tema väega ülevalt, selleks et evangeelium saab edasi viidud. Samal eesmärgil eksisteerib ka TV7. Me peame unustama oma

isiklikud eesmärgid. Tuleb tagasi pöörduda Jumala sõna ja tõe juurde ning tunnistada talle siiralt oma eksimusi, nii et Jumala Vaim hakkab tööle, et saada uus jumalikke tundmusi tundev süda.

MO: Kui me südames on Kristuse Vaim, on meil armastus teiste vastu ja tülid lõpevad. See oli Jeesuse hüvastijätukõne keskne sisu Johannese 17ndas, kus ta rääkis oma ühendusest Isaga. Meil peab olema sama armastus Jeesuse vastu, mis hõlmab ka kaasinimest.

RH: Alles siis, kui see ühendus ilmneb ja saabub ärkamine ning tõustakse üles pinkidest, kus on istunud aastakümneid, kui ei ole enam reakristlasi, nii et ainult ühed kuulutavad envangeeliumi. Jeesusel on isiklik tee igaühe jaoks.

Alles siis, kui saabub osadus ja kuulutatakse õiget evangeeliumi, siis toimub huvitavaid asju nagu Ala-Härmäs, kus kolmandik saalist olid mitte kristlased. Jeesus tõi nad kohale. Imeline oli see, et nad kõik olid sugulased, kes saabusid

kohale ilma teise teadmata. Seal inimesed nutsid ja võtsid vastu Jeesuse. Kui inimesed on avatud, et vastu võtta, siis murdub kristlase kõva süda, Jeesus saab Isandaks, taastub Jumala au ja Jumala sõna asetub oma kohale.

MO: Tore et sa ütlesid, et ärkamine on alanud ja vaatame, kuidas see edasi läheb. See on imeline, mida Issand teeb. Usume, et Soome on see põhjarahvas, kelle Jumal äratab.

RH: Kindlasti. Täna homikul oli mul äratus. Tänu ja au Jumalale.

MO: Tänu, Riikka, selle saate eest ja ilmselt kuuleme peatselt ning Jumal õnistagu sinu tegevust Soomes.

RH: Tänu ja läheme edasi koos Jeesusega.

RIIKKA HALKO

saates

Herätysliikehdintä

04.01.2017

Kuidas teha Jumala tegusid

„Siis nad ütlesid talle: „Mida me peame ette võtma, et teha Jumala tegusid?” Jeesus vastas: „See ongi Jumala tegu, et te usute temasse, kelle ta on läkitanud” (Jh 6:28-29).

Rahvas esitab Jeesusele küsimuse, mis on paljude südamel täna. Soovime teha rohkem ja soovime teha Jumala tegusid, nii et kogu maailm imestaks ja muutuks. On üllatav, et Jeesus ei näi vastavat küsimusele, vaid

hakkab rääkima Jumala teost.

Miks Jeesus nii toimib? Sageli mõeldakse, et Jeesus mõtles selle vastusega päästvat usku ja uuestisündimist. Ta mõtles kindlasti ka seda, kuid see ei ole peamine. Ta vastas sellepärast nii, et see on tõeliselt andekas ja ainus õige vastus sellisele küsimusele.

Jeesus ei anna loetelu: palveta, loe Piiblit, paastu, ülista, kiida Jumalat jne. Kui

ta oleks andnud sellise nimekirja, oleks inimene sellest kohe teinud astmestiku, mida mööda võiks ronida käsumeelselt kõrgemale tasemele, saada paremaks inimeseks ja kõrgemale teistest.

Küsijad olid Seaduse inimesed ja ootasid käsumeelset vastust. Kui Jeesus oleks nii vastanud, oleks kõikides kirikutes määratletud soorituste tee suuremate tegude saavutamiseks. Neid me õpiksimme innukusega, et saavutada midagi enamat. Kui aga koguduses ei toimuks suuri Jumala tegusid ega imesid, ütleks mõni: „Te pole veel piisavalt palvetanud. Te pole paastunud ega küllaldaselt lugenud Piiblit.”

Selliseid astmestikke on vaimulikus maailmas palju, kuid Jeesus ei andnud midagi seesugust. Selle asemel ta vastas: „**See on Jumala tegu, et te usute temasse.**” Kõik on Jumalast, mitte meist. Seepärast ei saa öelda, mida peaksid tegema: Jumal teeb, mitte sina.

Muidugi on palve hea asi. Ka Piibli lugemine on enam kui soovitatav. Vahel on hea

ka paastuda. Ülistus ja tänu on tõeliselt tähtsad. Kuid nendest tegevustest ei saa teha seadusepõhist astmestikku suuremate õnnistuste taotlemiseks. Nendega ei saa manipuleerida Jumalat.

Elu õpetab

Selle sajandi alguses olime alustamas oma tööd Hiinas. Kogesime, et Jumal tahab meid läkitada teisele poole maakera ja avada meile uue tööpõllu. Kui seisin Taevase Rahu väljakul Pekingis ja vaatasin ümberringi marssivaid sõjaväeosasid, halvas see mind. Olime kommunistlikul maal, kus oli ohtlik isegi kõva häälega Jeesusest rääkida. Me ei osanud sõnagi hiina keelt ja tundsimme sealt ainult ühte meest, Bi Bangyani. Mõttes oli vaid üks küsimus: mida imet peaksime siin tegema?

Mul ei olnud juhist, millest vaadata, kuidas sellises olukorras toimida. Kuidas teha Jumala tegusid? Me ei teadnud ega ka vajanud seda. Pidime vaid uskuma, et Jumal suudab. Ta on toonud

meid siia ja ta ka teeb seda, mida meie ei suuda.

Varsti pärast seda pastor Bi Bangyan loobus meiega kohtumisest. Ta pidi minema teisele poole maad ja soovis meile head „puhkust”. See tundus olevat kõige lõpp, kuid siiski läks teisiti. Sellest sai kõige algus. Bi saatis enda asemele kaks noort usklikku, kellega veetsime koos nädala ja kellega saime headeks tuttavateks. Täna need kaks hiinlast, kelle varjunimed on Jean ja Paul, juhivad OWMi tööd Hiinas. Sellest sai kõik alguse.

Meie ei tee Jumala tegusid. Jumal teeb neid ise, aga meie peame uskuma temasse. Isegi see usk on meile antud ülevalt ja lõpuks on ka see Jumala tegu.

Samasugust olukorda kogesime siis, kui olime esimest korda Indias ja Püha Vaim ütles meile: „Ärge unustage leski ja orbusid.” Mida peaksime tegema, et teha Jumala tegusid? Meil ei olnud mingeid varusid ega kogemusi misjonitööks Indias ja Soome oli teisel pool maakera. Me ei

teadnud, kuid uskusime. Kui Jumal seda tahab, siis ta selle ka teostab.

Kui meie töö oli aasta hiljem juba Indias käivitunud ja seisime praeguse *One Way* küla krundi servas, vaadates just ostetavat maatükki, tundusid eesseisvad ehitushanked suurte väljakutsetena. Mäletatavasti isegi seeniorpastor Elia Kodali tunnistas hiljem, et ka tema ei suutnud uskuda, et soomlased seda saavutavad. Me paistsime nii väikesed ja nõrgad nende silmis. Seda me kindlasti olimegi, kuid ega me peagi olema suured. Me peame uskuma suurde Jumalasse. Jumal annab selle usu. **„See ongi Jumala tegu, et te usute temasse, kelle ta on läkitanud.”**

Aastal 1996 oli meie töö hääbuvas seisus. Siis keegi enam ei küsinud, mida me peaksime tegema, sest olime proovinud kõiki inimlikke vahendeid, et elustada meie kustuvat tegevust. Kõik oli olnud asjatu. Kui ise olin juba töötu, ütles Püha Vaim:

„Pöördu tagasi ja ma muudan kõik.”

Teadsin siis, et ainus, mida selles olukorras teha, on uskuda Jumalat ja tegutseda nii, nagu ta ütleb. Sellest hetkest hakkas meie töö tõusma ja kasvas mõne aastaga suuremaks, kui see kunagi oli olnud.

Kord oli Mooses kõrbes juh-
timas Iisraeli. Nad olid laagris
Punase mere rannal, kui
kuulsid egiptlaste väehulkasid
lähenemas. Kindlasti küsis
siis Mooses: „Mida ma
peaksin tegema, et teha
Jumala tegusid?” Jumal andis
talle lihtsa nõuande: *„Issand
sõdib teie eest, aga teie vai-
kige!”*

Midagi polnud teha ega
pidanudki midagi tegema.
Jumal sõdis nende eest.
Nemad pidid vaid uskuma ja
vaikima. ***„See ongi Jumala
tegu, et te usute temasse,
kelle ta on läkitanud.”***

Kasuta mind, Jumal

Kord keegi vaga Jumalat
armastav nelipühilane paas-
tus kaks korda 30 päeva ja
palvetas, et Jumal kasutaks
teda oma riigi töös. Ta soovis
olla suur tööriist Jumala käes.
Ta janunes näha elus
suuremaid Jumala tegusid,
suuremat vilja ja suuremat
au. Aga midagi tähelepanu-
väärsset ei juhtunud.

Kas ta tegi midagi valesti?
Tegelikult ei, sest tema taot-
lused ja unistused olid täiesti
lubatud. Kuid me ei saa mani-
puleerida Jumalat tegema
midagi, millest ise unistame
või mida soovime. Me ei saa
põhjastada Jumala tegusid –
kuid Jumal võib teha kõike,
mida ta iganes tahab. Meie
osa on uskuda: nii siis, kui ta
tegutseb, kui ka siis, kui ta on
vait ja me ei mõista midagi.

Kord olid Mooses ja Aaron
ohverdanud Jumalale ja
Jumala kirkus oli täitnud
templi. Siis toimus midagi
hämmastavat:

*„Aga Aaroni pojad Naadab
ja Abihu võtsid kumbki oma
sütepanni ja tegid neisse tule,
panid selle peale suitsutus-
rohtu ja tõid Issanda ette*

võõra tule, mida ta neid ei olnud käskinud teha. Siis läks Issanda eest välja tuli ja põletas neid, nõnda et nad surid Issanda ees” (3Ms 10:1-2).

Vahel võime võtta kasutusele oma meetodid, kui Jumal ei näi tegutsevat meie kaudu ja sellega toome võõra tule altarile. Sellise vea tegid Naadab ja Abihu ja selleks võib olla ka meil suur kiatus. Eriti ohtlik on see vaimulikele juhtidele ja pastoritele.

„Ja Mooses ütles Aaronile: „See ongi, millest Issand on rääkinud, öeldes: Oma lähedaste keskel ma ilmutan oma pühadust ja kogu rahva ees ma teen nähtavaks oma au”” (3Ms 10:3).

Jumal on püha. Me ei saa teha Jumala tegusid tema asemel. Harva me sureme tule poolt põletatuna, kuid me võime jääda pimedaks ja surra vaimulikult. Võime eksida, kui me ei hooli Jumala pühadusest ega Jumala sõnast.

Au Jumalale

„See ongi Jumala tegu, et te usute temasse, kelle ta on läkitanud.” Kõik on Jumalast, mitte meist. Samuti kuulub kogu au Jumalale.

„Nõnda ka teie: kui te olete teinud kõik, mida teil on käsitud, siis öelge: Me oleme tühised sulased, me oleme ju teinud, mis meie kohus oli teha” (Lk 17:10).

Me kõik oleme lõpuks vaid tühised sulased, mitte midagi enam. See, et Jumal võib teha oma tegusid meie kaudu, sõltub meie usust. Kuidas saaksin uskuda? Seegi on lõpuks Jumala tegu, et te temasse usute...

Me võime küll teha Jumala tegusid, Jeesus ei keela seda, kuid ta annab vastuse ja näitab teed, mis nende tegudeni viib. Tee on usk, mitte mingi meetod. See on usk, mille kaudu kõik toimub.

Käsumeelsed astmestikud ei tööta

Käsu all olevat inimest ei saa Jumal kasutada. Käsu kaudu ei toimu midagi head. Käsumeelsed astmestikud ei vii Jumala tegudeni. See on võimalik vaid usu kaudu.

„Vabaduseks on Kristus meid vabastanud. Püsige siis selles ja ärge laske endid jälle panna orjaikkesse!” (Gl 5:1). Peame püsima kindlana, et me ei satu uuesti erinevate käsumeelsete astmestike tegude kristlusesse.

„Ent Issand on Vaim, ja seal, kus on Issanda Vaim, on vabadus” (2Kr 3:17). On tähtis mõista, et Issanda Vaim tegutseb usu toodud vabaduses.

„Elage otsekui vabad, ent ärge kasutage oma vabadust kurjuse katteks, vaid olge nagu Jumala sulased!” (1Pt 2:16). Tõeline Jumala teenija on vaba. Mida see vabadus tähendab?

Mõni ütleb: „Ma ei taha saada usklikuks, sest tahan olla vaba ja teha seda, mida ise tahan.” Ükski inimene ei

saa olla lõpuni vaba, nii et ta võib teha seda, mida ta lihas tahab. Kui nii toimida, jõutakse peagi vanglasse või kaotatakse elu. Kui aga inimene kohtab Jeesust Kristust ja hakkab Püha Vaimu väes armastama ligimest, võib ta teha kõike, mida soovib. Kui armastus on meie motiiv, siis on kõik lubatud. Üksnes siis on inimene täielikult vaba.

Usu kaudu omandame täieliku vabaduse. Usk on vabadus, hingamine, rõõm ja rahu. See on ka võime näha Jumala võimalusi.

Kas tead, et igasugune loovus nõuab vabadust? Keegi on öelnud kord loovuse kohta: „Loovus nõuab laiskust.” See on tõsi, sest on võimatu komponeerida, kirjutada või maalida, kui ei ole aega inspiratsioonile, kui pole võimalik anduda sellele tegevusele.

Jumala riigi töö on väga loov. Jumal loob oma rahva keskel pidevalt uut. Aga see ei õnnestu, kui me ei oma õiget vabadust Kristuses, vaid meie kristlus on üksnes ponistused.

Jeesus ei keela, et me saame teha Jumala tegusid, kuid vaid nii, et Jumal tegutseb meie kaudu ja teeb seda, mida tema tahab. **„Enam ei ela mina, vaid Kristus elab minus!”**

Kõik hea, mida ka meie oleme saanud teha erinevates maailmapaikades, on Kristuse teod ja tema saab lõpuks kogu au.

Mis siis meile kuulub? Me saame rõõmustada sellest, et oleme tema töökaaslased. Oleme Kristuse ihu, tema käed ja jalad.

Raskustega kohtudes

Kui kohtame oma elus ülejõukäivaid raskusi, otsime abiks Jumala tegusid ja seda, kuidas neid teostada. Ja kuidas me ka ei otsiks ega palvetaks, kui raskused ei tagane, on meil selles olukorras kaks võimalust:

1. Pöörame selja Jumalale ja läheme ära.
2. Usume Jumalasse ja koh-tame raskusi koos Jumalaga.

Kui nii tegutseme, õpime uut, kasvame ja meie usaldus areneb.

Vastuolud on osa Jumala koolist. Ilma nendeta ei toimu tõelist kasvu. Kuid me teeksime need kõik tühjaks, kui eksisteeriks mingi lihtne viis teha „Jumala tegusid”.

Kui Iisrael oli kõrbes tupikus Punase mere kaldal Egiptuse sõjaväe lähenedes, olid nad seal sellepärast, et Jumal oli nad sinna juhtinud. Nad olid Jumala tahtes. Häda ja ahastus olid vajalikud, et Iisrael õpiks veel ühe tähtsa õppetunni. *„Issand sõdib teie eest, aga teie vaikige!”*

Kõrb on üks nendest vastuoludest, kuhu kõik Jumala lapsed satuvad. Kõrbes kasvavad tõelised Jumala mehed ja naised.

Vastuolud kuuluvad Jumala riigi töösse. Need ei ole märgiks Jumala hülgamisest või patust, vaid sageli vastupidi.

Mõni aasta tagasi meie Malawi töötegija Mac Donald Masamba rõõviti. Mulle helistati pühapäeva hommi-

kul Malawist. Varsti selgus, et me ei saa teha midagi muud, kui palvetada. Mac'i olid röövinud nigeerlastest salakaubavedajad. Teda oli sunnitud sõitma koos nende maasturiga Malawi piirile. Kohale jõudnud, hakkasid nad teda tapma. Siis nende rühmajuht ütles: „Ärge tapke teda! Nüüd kõik kiiresti üle piiri!”

Mac oli rääkinud teekonnal selle rühma juhile, kuidas tema hing võib saada päästetud. See oli jätnud jälje selle mehe südamesse. Issand sõdis meie eest, meie üksnes vaiksime.

Kord nägi üks Jumala mees unenäo, milles tema töökeskus põles tuhaks. Ta ise seisis suitseva tuhahunniku keskel, käed tõstetud taeva poole ja ülistas Jumalat. Ka Jumala lapsi võivad tabada raskused, kuid me peame uskuma kõige keskel ja kõigest hoolimata Jumalasse. See on vastus kõigele. Ükski muu teooria ei kannu meid läbi elu tuleproovide nii nagu usk.

„Teie süda ärgu ehmugu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina” (Jh 14:1-3).

„Ärge muretsege, vaid uskuge Jumalasse ja uskuge minusse. Siis saate kogeda Jumala lapse rahu, vabadust ja rõõmu juba selles ajas. Te pääsete peatselt koju, mina kannan selle eest hoolt.”

Selles on suurim lohutus, mida Jumal võib meile anda. Me elame igavest elu juba nüüd ja see jätkub taevariigis. Need mured kaovad peatselt, kui pääseme Jeesuse juurde. Me peame nüüd vaid uskuma ja temale lootma. Seegi on lõpuks Jumala tegu.

TAPANI SUONTO

Murdumisest

Räägin täna murdumisest. Meie ajal rõhutatakse väga edukust, toimetulemist ja tervist, veidi nn eduteoloogilisi väärtusi. Seejuures unustame, et kristlaste hulgas paljud inimesed mingil põhjusel kannatavad. Osa kannatustest on enese põhjustatud, osa on patu tagajärg. Osa sellest võib olla ka Jumala kõnetus või kasvatus. Me alati ei tea, kust see tuleb ja keegi ei tohi teisele öelda: kas sa pole piisavalt palvetanud, et oled haige. Üksnes Jumal teab, mis on tema ja inimese vahel. Ta uurib südameid ja teab, mis seal toimub.

Murdumine on vaimulik termin. Psühholoogiliselt me kõneleksime kas purunemisest või närvivapustusest, millega seoses inimene kaotab jõu. Murdumine on veidi sügavam. Mõni arvab, et korralik usklik on täiuslik, et haigused teda ei puuduta ja kõik ta asjad lähevad hästi; tema lapsed käivad heas koolis ja keegi neist ei haigestu tõsiselt. See ei pea paika ristiteo-

loogia valgel, mida Piibel räägib Jeesuse järgmisest. Jeesus ise pidi kannatama ja samuti ka tema järgijad. Küsimus, millal see on põhjendamatult, millal põhjendatult või millal ollakse ise süüdi, võib jääda veidi ebaselgeks, kuid on hea sellest veidi teada.

Vahel võivad olla kannatuse taga hingelised põhjused. Hing meie sees võib põhjustada meile kannatusi valede uskumuste, eluviiside või valikute tõttu. Samuti võivad psüühilised ja isikuomadused või identiteedi plekid põhjustada kannatusi. Nii kõike-lubavus, enesepiisavus kui ka võimuiha isegi meis, kristlastes, võivad olla need asjad, mis ei ole Jumalale meelepärased. Piibli põhjal teame, et Jumal murrab omasid erinevatel põhjustel.

Praktikas erineb see kas karistusest või hukkamõistust. Kui karistus on tagajärg valele käitumisele või kohtuotsus, mis toimub viimsena taevaväral, siis usume, et Jumal inimest

murdes teeb seda armastuses. Kui Jumal näeb, et meie käitumisviisid või mõttemudelid viivad meid kaugemale temast, tõest või sõnast, siis võib ta panna meid põlvili, et tuua meid tagasi enda juurde. Murdmine on oma jõu kärpimine ja Jumala seadmine temale kuuluvale kohale, meie alandamine, et mõistaksime suhet temaga ja tõde enda suhtes.

Vahel tänapäeval näeme, et juletakse käsutada Jumalat või Püha Vaimu. See ei ole meie ülesanne. Meil on õigus paluda ja anuda, mitte käskida. Murdmine on alandusekool, mida Jumal võib teha erinevatel viisidel: kui mõelda psüühilisele küljele, siis näiteks sellega, kui välised toed enam ei kannu, kui me kaotame töö, tervise või satume teistesse probleemidesse. Selliste raskuste saabudes võime pöörata Jumalale selja, needa teda ja öelda: „Miks Sa lubad mulle seda, kuigi olen usklik?”

Siis me pole veel õigesti usus ja unustame, et selle juurde kuulub usu läbikatsumine, mis toimub raskuste

kaudu. Usu juurde kuulub Jumala kutse pöörduda tagasi oma teedelt, mis ei too head.

Piiblis on näiteid, kuidas Taavet pidi kannatama oma patu pärast. Või nagu Iiob, kes isegi ei teadnud, et on pattu teinud. Võime vahel ka teadmatult kannatada, kui õpime mingit õppetundi või on meie pärandlikkuses minigeid kalduvusi. Sageli põhjustavad kannatusi meie oma valikud, kui valime elumõtete asemel surmamõtted. Murdmine arendab parimalt meie usku Jumalasse, sõltuvust temast ja paneb meid sellisesse olukorda, mis meile kuulub tema osaduses.

Hb 12:5-6: *„Mu poeg, ära põlga Issanda karistust ja ära nõrke, kui tema sind noomib! Sest keda Issand armastab, seda ta karistab, ta piitsutab iga poega, kelle ta vastu võtab.”*

Kui sind tabab kannatus, siis ära põlga ega kibestu, mis on hingeline reaktsioon ja takistab meil nägemast selles meeleeparandust Jumala võimalusena, mille asemel vihastume, kibestume või masendume. Kannatused on

teile kasvatuses. See ei ole küll alati nii, vaid üksnes siis, kui see on Jumalast lubatud, siis on see kasvatuses. Sal-
mis 8 on öeldud, et kui sind pole veel karistatud, siis oled sa sohilaps ja mitte laps.

Veidi raskusi on meil sõnaga karistamine, see kostub liiga negatiivsena. Algselt tähendab karistus aeda või piiret, mis juhib karja tagasi kaitstud tarasse. Distsipliin on hea, sest see suunab põgenenud lambad tagasi nende aedikusse.

Meenub Wilkerson, kes kirjutas, et kui sul ei ole mingit kannatust usuelus olnud või kui sa pole kogenud sügava-
maid kriise või kitsikust, siis sa polegi veel usus. Üsnagi üllatav väide, kuid uurides Piiblit on distsipliin tegelikult armastus, et suunata eksinut pöörduma tagasi tõesse, Karjase Jeesuse juurde. Eesmärk on tuua eksinu tagasi valelt teelt.

1Kr 11:31-32 on Jumala antud võimalus teha parandav muudatus oma elus: „Kui me aga iseenda üle õigesti otsustame, siis ei mõisteta meid hukka; kui

meie eneste üle mõistame kohut, siis Issand kasvatab meid, et meid koos maailmaga hukka ei mõistetaks.”

Kristlane peaks pidevalt uurima oma mõtteid ja südant, oma meelsust ja käitumist, kas see on Jumala kohaselt õige. Pole vaja võrrelda ennast teiste inimlike autoriteetidega, vaid uurima oma südant koos Püha Vaimuga. Uuri mind läbi ja vaata, kas ma olen valuteel ja too mind tagasi ükskõik millisel viisil.

Olin ise oma elus otsustajaks, kuidas asjad peaksid minema. Ma ise ei olnud sellest teadlik, aga see oli minu turvaallikas. Selliselt võime me hakata märkamatult Jumalat juhtima. Kui ütleme: „Sinu tahtmine sünnidugu, kuid mitte nii või naa,” – siis ei luba me veel Jumalal täielikult oma elu juhtida. Me ise tingime selle, et Jumal peab meiega veidi karmimalt käituma, et näidata, et tema on Jumal ja meie vaid inimesed. Temal on kõik meelevald ja õigus kohut mõista. Kui me nõustume, et meie mõtted pole tema mõt-

ted, loobume oma elust ja lubame tal end juhtida.

Ka mina püüdsin teha kõik nii hästi, kui suutsin. Olin soorituskeskne tubli usklik, kes püüdis meeldida Jumalale, kuid ma põlesin läbi. Alles siis hakkasin mõistma, et see ei tööta nii, et mina valitsen. Kui ma nõus-tun tegema otsuseid Jumala tahte kohaselt, siis ei pea tema mind distsiplineerima. Kuid kui minus tõstab enese-tahe tugevasti pead, on Jumala armastuse väl-jenduseks kutsuda mind tagasi. Minuga juhtus see kannatuste kaudu.

Kannatuste, valude ja kaotuste kaudu saab Jeesus ikka lähedasemaks. Kui ta aitab sind sellises olukorras, kui pole kedagi teist, ja sa saad vastuse, leiavad kõik vastuolud vähemalt hiljem endale tähenduse.

Me peaksime nägema murdumist võimalusena. Pal-ju oleneb meie suhtumisest sellesse, mis meiega juhtub, kas jääme siis masendusse või enesehaletsusse. Kui jääme vihasse, mis küll kuulub sellise protsessi juurde, paneb

see meid mässama, masen-duma, hülgamma. Kõike seda võib meiega kriisis juhtuda, kuid nähes õigesti, vaatame me seda kui algselt kreeka keeles mõistetud võimalust liikuda millessegi uude. See meenutab meile õiget hierar-hilist järjekorda Jumala maa-ilmas.

Joosua 24:20: „*Kui te jätate maha Issanda ja teenite võõraid jumalaid, siis ta pöördub ära ning teeb teile kurja ja hävitab teid, pärast seda kui ta teile on head tei-nud.*”

Võõrad jumalad on ka tänases ajastus meile tuntud. Näiteks Budhha kujud ja õpetused on tulnud ka kogu-dusse. Need on võõrad jumalad ja võõrad õpetused. Siis võib isegi kibedate kogu-muste kaudu aduda, et on usutud Jumala sõna vastaselt, mis lausa võitleb ja mässab Jumala vastu.

Murdmine või karistamine võib olla tunnuseks, et Jumal tahab meid mingi ülesande jaoks kasvatada. Murdmise kaudu võib Jumal kinnitada sulle sinu tulevast kutsumist. Me ei suuda mõista asju, mida

me pole isiklikult kogenud.

Üks distiplineerimise eesmärk on teha meid väiksemaks, et lasta Jeesusel endas kasvada. Sellega leiame endas vaimuliku identiteedi selle ülesande jaoks, milleks me siin oleme. Meid seotakse üha tugevamalt kokku Jeesusega mingi kutsumise jaoks. Kui me tunnistame pattu ja pöördume ning saame täielikult sõltuvaks Jumalast, siis täitub see, milleks Jumal on meid kutsunud.

Sõna räägib ka, et pääste käib tihti valu kaudu. Mäejutluses ütles Jeesus, et õndsad on vaimus vaesed ja kurvad, sest nemad trööstitakse. Piiblis öeldakse, et kui me elame oma loomuse, hingelisuse järgi, siis me sureme, raskused teevad meid lõpuks kibestunuks ja panevad pöörama selga Jumalale. Kui me aga elame Vaimu järgi, siis kannatame koos Kristusega ja siis saame ka koos temaga osa tema kirkusest.

Jumalale meelepärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal. Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie

vastu. Nagu Paulus ütleb, see üürike kannatus teeb meid tugevaks. Meie väline inimene murdub, kuid sisemine inimene tugevneb pidevalt. Lõpuks leiab sisemine inimene Vaimuviljast tähtsama, rahu, mille Jeesus töötas omadele.

Kui Jumal on koos meiega, siis kuigi Jumal lubab meile kannatusi, on tema koos kannatajaga selle kõrval. Selles on võimalik olla Jumalale väga lähedal, sest tema on kannatuse hetkel koos inimesega. Armastuse Jumal ei hülga meid, sest ta vihkab hülgamist. Tasub hakata mõtteis tsiteerima piiblitekste nagu see: „Miks sa oled mures, mu hing, oota Issandat.” Nii nagu Taavet, ära masendu, vaid usu Jumalasse.

Võib tunduda, et Jumal on pööranud sulle selja ja sa küsid, mida halba ma olen teinud. Kõik ei läinud nii, nagu ootasid. Nüüd ma mõistan, et see ei pidanudki nii minema. Ma ei mõista täielikult, mida Sa tahad mulle õpetada, aga nõustun, et karistuse kaudu lubad Sa mul oma südant

uurida, et olla enam teadlik sellest, millised mõtted ja teod juhivad mind vales suunas.

„Kuid selles kõiges me saame täieliku võidu tema läbi, kes meid on armastanud. Sest ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed, ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas” (Rm 8:37-39).

Psalm 34:19-24: *„Issand on ligi neile, kes on murtud südameelt, ja päästab need, kellel on rusutud vaim.”*

Mõelge, et ta päästab need, kellel on rusutud vaim. See on midagi muud, kui öelda: sa oled haige ja Jumal on su hüljanud. Kuid vastupidiselt sellele ta päästab need, kellel on rusutud vaim. Õiget tabab palju õnnetusi, aga Issand tõmbab tema neist kõigist välja.

Kes loodavad Issandale, neid ei mõisteta hukka. Ta vabastab nad. Kui me valime usu ja mõtleme, mis segas meid selle mõistmises, et Jumal teab, mida teeb, ja

valitseb antud olukorras. Tema on kõige Issand. Kui teen midagi valesti, annab ta andeks. Kui on mingi muu põhjus, siis usun, et Jumal pöörab selle õnnistuseks. Seda teades ma ei kibestu. Jumal saab kasutada vaid neid, keda ta on ette valmistanud.

Js 61:1: *„Issanda Jumala Vaim on minu peal, sest Issand on mind võidnud; ta on mind läkitanud viima rõõmusõnumit alandlikele, parandama neid, kel murtud süda, kuulutama vabastust vangidele ja avama pimedate silmi.”*

Huvitav, et ta ei ütle, et parandada neid, kelle jalg on murtud, vaid parandama neid, kelle süda on murtud, kuulutama Issanda meelepärast aastat.

„Ma elan kõrges ja pühas paigas ja rõhutute ning vaimult alandlike juures, et turgutada alandlike vaimu ja elustada rõhutute südameid” (Js 57:15).

„Mina turgutan alandlike vaimu ja elustan rõhutu südame,” töötab Jumal. Me ei saa alati vastust „miks” küsi-

musele oma kogemustes. Pigem jääb küsimuseks, mida valu keskel ette võtta. Kas siin on millestki õppida selles, mis mind kõnetab?

Kas selle eesmärk on, et mina kahaneksin ja Kristus minus kasvaks? Kas see on selleks, et saada teadlikuks varest mõtteviisist, patust või valedest valikutest. Või on Jumalal lihtsalt meie jaoks ülesanne meid ette valmistada teiste aitamiseks, kuna me ise pole veel murtud?

Toetume Jumala otsustele teadlikult, valides uskuda ja loota, et tema tahe on hea. Ta ei soovi meile midagi halba,

vaid tal on oma teatud eesmärgid ja tähendused. Võime palvetada, et me südamed oleksid sellele avatud.

Täname Sind, Issand, et Sa oma armastuses meid kunagi ei hülga. Anna andeks, et me vahel raskete kaotuste puhul nii arvame. Aita meil uskuda, et sina pöörad kõik meie kaasuks, kui me sinu peale loodame ka pimeduses, ja usume, et sina oled murdunute ja murtute juures, sest nii on kirjutatud. Tänan Sind Isa, Poeg ja Püha Vaim. Aamen.

SALME BLOMSTER

Pidalitõbise ime

Läksin ühel õhtul ühte külla. Ma teen seda igal päeval, et jutlustan mingis maakera paigas. Ma tervendan haigeid, äratan üles surnuid, ajan välja deemonid ja puhastan pidalitõbiseid. See on minu töö ja ma teen seda nii kaua, kuni elan. Olin siis ühes külas – sa iialgi ei leiaks seda küla. Ma pean sind sinna viima, sellepärast et sina usud

kaartidesse, aga mina usun Jeesusesse.

Lähen siis sellisesse paika, kus ei ole väga kuulus kogudus, mitte ka väga suur, võibolla paarsada inimest. Lähen nende väikesesse hoonesse, mis paikneb mõne mangopuu all. Mangoviljad on väga head, eriti need mangod, mis on tulnud Manilast, Fili-

piinidelt. Manila mangod on parimad. Sooviksin just siin praegu mõne kilo Manila mangosid. Kuid leida Manila mangosid Soomest on sama raske juhtum nagu surnute ülesäratamine.

Kui ma lähen sellesse ehitisse, ei ole seal kedagi. Ma arvasin, et olen päevaga eksinud. Läksin ja uurisin seniks seinalehte. Jälgisin päevi: see oli õige aeg, aga inimesi ei olnud. Ma jõudsin juba mõelda, et olen liiga vara tulnud. Ma olen selline vanaaja õige aja inimene.

Siis ma hakkasin tundma mingit lõhna. Võtsin välja taskurätiku, kuna see oli eriti halb hais. Mõne minuti pärast tuleb pastor ja mina hoian taskurätti nina ees. Ta küsib, mis mul viga on. Mind ajab oksendama. Ega siin pole loomi tapetud? Mis siin nii haiseb?

Ei, siin ei ole mingeid loomi. Tule koos minuga. Me läksime nurga taha ja seal olid sellised vanad rābaldunud riided. Nendest tuligi lõhn. Ta ütles: „Vaata sinna!”

Ma olen uudishimulik. Läksin ja tõstsin neid riideid ning

pistsin jooksu. Seal oli mingi olend. Ma ei suutnud mõista, mis see on. Ma küsisin: „Mis see on?”

Ta ütles, et see on inimene. Ma ei nõustunud ja läksin uuesti vaatama. See oli siiski inimene, kes oli pidalitõbine. Tal ei olnud nina ega kõrvu, tema põskedel olid augud ja sealt valgus lima. Pidalitõbi oli ära söönud tema sõrmed ja ka varbad: kõikjal mädanev liha.

Mõtlesin, kuidas talle läheneda. Ma ei olnud kunagi näinud sellist pidalitõbist. Kindlasti pole ka teist keegi midagi sellist näinud, sest haiglates sellised juhtumid on varjatud. Pidalitõbiseid on peaaegu igal pool, aga need paiknevad kontrollitud piirkondades.

Mina ei olnud kunagi midagi sellist näinud. Mida teha? „Hea vend, palveta nüüd ometi ja ülista Jumalat,” võib ju öelda. Õpeta mind selles. Aga kui sa ei suuda seda, siis hoia suu kinni.

Küsisin pastori käest: „Mida see siin teeb?”

„Ta toodi siia.”

„Mis mõttes siia.”

„Küsi tema enda käest.”

„Kas ta ikka elab?”

Siis ma läksin selle lihahunniku juurde, mis ei meenutanud väga inimest, vaid oli selline limane kogum. Ma küsisin: „Anna andeks, miks sa siin oled?”

Kuule nüüd, mida ta ütles. Tema, kel polnud ei nina ega kõrvu, ütles: „Ma olen sinust kuulnud.”

„Ahjaa, mida sa kuulsid?”

„Ma olen kuulnud, et sul on Jumal, kes võib parandada mida iganes.”

Ma vaatasin teda ja mu mõistus ütleb mulle: „Jookse.” Aga mu suu ütleb: „Jah.”

Ma püüdsin oma suud sulgeda, aga tema ütleb: „Aita mind, palun.”

Ma ütlesin: „Ma ei saa.”

Kuidas saab teda aidata? Ma polnud kunagi näinud pidalitõbise tervenemist, olin ainult lugenud sellest. Jeesus ütles: puhastage pidalitõbiseid! Aga kuidas seda teha? Sellest ei ole kirjutatud raamatuid.

Sellest, kuidas evangeeliumiga rikkaks saada, on palju raamatuid, või sellest, kuidas tulla toime abielurikkumise, joomise või muu taolisega. Aga kus on raamatud, kuidas tegelikult teostada evangeeliumit? Ma näitan teile: see on Piibel. Seda nimetatakse Jumala sõnaks, ja see töötab.

Ma polnud kunagi varem midagi sellist teinud ega teadnud, kuidas seda teha. Ma kummardusin põlvili selle haisva lihahunniku juurde, kust valgus lima ja verd. Siis ma asetasin oma käe selle massi peale. Nüüd oli mu käsi koos kõige sellega, mida seal nii palju oli. Kohe kui ma teda puudutasin, rääkis deemon mulle: „Nüüd saad ka sina nakkuse.”

Ma ei taibanud, mida ta sellega mõtleb. Kui sul on julgust ja kuna oled sõnakuulelik, siis deemonid kardavad sind, aga nad püüavad sinusse külvata hirmu, et sind siis rünnata. Kuid mina olen kartmatu, Jumalaga lepingus olev inimene, kuna ma olen Jumala poeg.

Ma naersin selle peale kõva häälega. „Sa valetad mulle, kuna kõrvaga kuulnud hääl käskis mul seda teha. Sa pead olema valetaja ja see teeb sinust vaenlase. Issand Jeesus sõidelgu sind!”

Siis ma rääkisin selle pidalitõve vastu: „Sa tead, et ma olen Jumala poeg ja ma sõitlen sind Jeesuse nimel.” Siis ma tõmbasin oma käe sealt ära, millest eraldus lima, verd ja haisu, mis oli kohutav.

Selleks ajaks oli sinna tulnud veel mõningaid usuõdesid. Ma ütlesin neile, et andke mulle veidike vett ja seepi ning aidake mul see ära puhastada. Nad aitasid mind. Siis oli meil koosolek koguduses ja ma lahkusin ega saanud endale pidalitõbe. See oli siis vale.

Mõni nädal hiljem olen ma tagasi samas koguduses. Sellesse väikesesse hoonesse ei mahtunud inimesed enam ära. Neid tuli kõikjalt. Ma ei teadnud, mis oli toimumas, ja kui ma leidsin pastori, siis ta küsis: „Kas sa oled juba kuulnud siin toimunud imest?”

Vastasin, et ei ole. Siis ta ütles: „Tule minuga,” ja viis

mind esimese rea juurde. Seal istub üks ilus noormees. See on tõsi, ma nägin teda oma silmadega.

Ma lähen selle noormehe juurde.

Ta ütleb: „Tere, vend David.”

Ütlesin: „Kes sa oled?”

Ta naeris ja ütles: „Sa ju tunnend mind.”

Vaatasin uuesti: „Ei, ei tunne.”

„Selleks on oma põhjus,” ütles ta. „Viimati, kui sa mind nägid, ei olnud mul kõrvu ega nina, sõrmi ega varbaid. Kolm päeva pärast sinu eestpalvet tuli Issanda tuli minu peale ja andis mulle nina ja kõrvad, sõrmed ja varbad.”

Kas tead, mida ta ütles: „Tänu sulle, vend David, evangeeliumi eest, mis päästis minu elu.”

Siis ma võtsin kinni tema kõrvadest ja ninast. Need olid tuliued! Issand oli need just hiljuti teinud.

Ja kõik teie, nõdrausulised siin, kes te mõttes ütlete, et ei usu seda juttu. Ma ütlen teile, et kas ma peaksin selle pärast nii hirmsasti põdema: kui te

soovite minna põrgusse, siis olete selleks vabad. Kui Jumal on võimeline looma, päästma ning viima taevasse, siis mis siin valesti on. Ma ei arva, et te olete nõdrausulised, kuigi te ei suuda naerda nii nagu mina.

Loeme siit veel mõne salmi ja siis käitume nii nagu kõik mõistlikud inimesed. Markuse 16 salmid 19 ja 20:

„Kui Issand oli nendega rääkinud, võeti ta üles taevasse ja ta istus Jumala paremale käele. Aga jüngrid läksid välja ja kuulutasid kõikjal, ning Issand toetas neid ja kinnitas sõna tunnustähtedega.”

See on tõde, see töötab. Ma olen ilmselt teist kõigist barbaarsem. Ja see sobib mulle suurepäraselt. Minu arvates on väga lahe kätega süüa. Mis sest, kui teie ei ole sellised barbarid nagu mina, aga me peaksime olema nagu Jeesus.

Mis siis, kui oleme erinevad. See teeb Jumala veel suuremaks. Ma soovin, et te kuuletuksite evangeeliumile. Kui Jeesus oli need sõnad öel-

nud, siis istus ta Isa paremale käele. Pärast seda tuli Jeesus nende juurde, kes olid ta maha jätnud, läbi seina.

Kas näed, milline erinevus ilmneb selle viimase nelja salmi jooksul jooksul evangeeliumis. Nad läksid välja ning kuulutasid kõikjal. Seda tegi sama rühm, kes oli mõni aeg tagasi olnud peidus: samad olukorrad, samad probleemid, samad raskused. Aga südames oli toimunud muutus. Nad uskusid. Issand tegutses koos nendega, kinnitades sõna, mida nad rääkisid.

Iga päev küsitakse minu käest, kuidas need asjad töötavad? Ma kuulutan evangeeliumi, ma lähen ja teen seda, mida see Mees käsib. Kuna ma olen sõnakuulelik, siis tema kinnitab oma sõna. Issand kinnitas sõna tunnustähtede ja imedega, mis sündisid. Ja seda me teemegi. Just seda Jeesuse nimel nüüd. Aamen.

DAVID HOGAN

TV7 saates Esy Flow
11.01.2017

